

skipperen af 1ste Klasse Ret til ikke blot at føre ethvert Fiskerfartøj af ikke over 250 Tons i de ovenfor nævnte Farvande og ved Island, men tillige paa forskellige andre Fiskepladser, der lejlighedsvis søges af færøske Kuttere. I alle Fartøjer af denne Gruppe kræves Ansættelse af Bestemand. Paragraffen er i øvrigt stemmende med den nugældende § 17.

Ændringen under Nr. 3 (af § 18) skyldes den Omstændighed, at der ikke længer skelnes mellem Dampfiskerfartøjer og andre Fiskerfartøjer.

Ved Nr. 4 imødekommes et Ønske fra Lagtinget om, at Bevis som Kystskipper skal give Ret til at føre Skib af ikke over 100 Tons i Fragtfart indenfor den færøske Øgruppe (jfr. Lovens § 6).

Ændringen under Nr. 5 tager Hensyn til, at Fiskericertifikat for færøske Fiskerfartøjer ordentligvis udstedes i Henhold til kgl. Anordning Nr. 29 af 27. Februar 1903, og tilsigter tillige at hindre, at Certifikatet misbruges til at dække over Fragtfart.

Bestemmelsen under Nr. 6 lader den særlige Regel for Færøerne bortfalde som overflødig.

ad 7, 8 og 9: De her foreslaaede Ændringer har ikke særlig Tilknnytning til færøske Forhold. Nr. 7 giver Adgang til at dispensere fra Reglerne i Lovens §§ 2—5 ogsaa for Skibe, der udelukkende anvendes paa Søterritoriet, en Bestemmelse, hvortil der ofte har vist sig at være Trang. Nr. 8 klargør, hvad der i Loven forstås ved Udtrykket „Nord- og Østersøen“. Nr. 9 indfører en Simplificering af Reglerne om Ansættelse af Hestekraft, hvad der ved den praktiske Anvendelse af den i Loven paabudte Fremgangsmaade har vist sig i høj Grad ønskeligt.

ad 10: I Betragtning af, at der er foreslaaet en Række Ændringer i Lovens § 30, er det fundet hensigtsmæssigt at give Paragraffen som Helhed en ny Affattelse, hvorved samtlige Ændringer (Nr. 4, 5, 8, 9) er indføjede paa deres Plads, og nogle sproglige Rettelser samtidig foretagne.

Til § 3.

Løven bør træde i Kraft straks, idet Sæsonen for det færøske Kutterfiskeri tager sin Begyndelse i Marts Maaned.